

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XII. Rosæ persecutionibus, morbis, ærumnis pressæ prodigiosa
tolerantia.

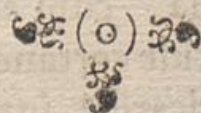
urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

ROSÆ persecutionibus, morbis,
ærumnis pressæ prodigiosa to-
lerantia.

ROSIS connascuntur spinæ. Nonum ætatis
mensem attigerat, cum lactanti matri arue-
runt ubera, reque angusta domi prohibente
conductam nutricem, liquidiori pulve supple-
batur lactis inopia, diducto parvulæ ore non
sine cruciatu, sed sine lacrymis, quinimò Rosæ
sui pollicis inutili suctu tacita fraudabat famem.
Vix pedibus ingredi cœpit, cum ob muliebrem
Aviæ Matrisque de Isabellæ, Rosæque nomine
controversiam, utriusque persecutionibus se
vidit implicitam, excepta virgis ab avia, si ad
Rosæ nomen, à matre, si ad Isabellæ, respon-
disset. Ut suavis erat indoles filiolæ, sic aspe-
ra conditio Matris quæ Rosam ob eximiam
modestiam, perpetuas preces, ac sæculi fugam,
non convitiis solùm, alapis, pugnis, & calcibus,
sed & nodoso baculo ex malo cydonio delum-
babat, præsertim post grande crimen præcisi ca-
pillitij. Nec mitiores in eam domestici ob con-
tinuum commercium divinorum, & ferè nul-
lum alimentum, quo patebat, humanis viribus
eam vivere non posse, vocabant Rosam, in su-
spicionem fictæ sanctitatis, eique minabantur,
brevis rapiendam ad sacrorum Quæstorum tri-
bunal.

bunal. Exultabat interim Rosa videns per ipsas Catharinæ vias ire se ad Sponsi unionem, & ab illustri fœmina interrogata, cur à Seraphica Magistra sua non quæreret ab his ærumnis effugium, (namque apud omnes in comper-
to erat, Rosam quæcumque vellet, à Catharina impetraturam:) pluris se facere dixit, suæ Matris dolorosa stigmata, quam delicata solatia, eò quòd puderet Crucifixi sponsam, vel per momentum cruce viduari. Et hæc quidem prægrandis nunquam, aut rarò illi deerat; namque vacantem ab externa, cessanti que foris persecutioni agminatim corporis ægritudines succedebant. Ex dira nervorum attractione triennium lecto decubuit cruciatu immenso, gemitu nullo. Mirum quot ex diversis, oppositisque causis in Virginem morbi irruerent, terni, simul, & quaterni, nullo supposito in exsucco, aridoque corpusculo ardoris pabulo. At non ab intemperie humorum, sed à benevola Sponsi manu, ut ipsa probè sentiebat, hisce agonali-
bus bonis provenientius. Sanè confessà est aliquando putare se nullum alicujus partis, aut membri superesse cruciatum, quem ipsa non senserit. At ne primus quidem impatientiæ motus unquam obrepserit, qui affixam divino beneplacito, vel latum unguem detorqueret. Cum angina, cum asthma, cum ischiade, cum pleuritide certandum illi sæpissimè fuit. Stomachi, pericardij, intestinorum dolo-
D res

res frequentes convulsiones invehant: febres, easque contumaces assuetudo verterat in jocū, non item articulares manuum, pedumque fidiculas, podagram, chiragram, arthritidem domesticam præcipuè familiam epulonum, quæ impransam, & incænata Rosam frequentissimè infederunt. Illa inter extremos dolorum laniatus, benè sibi esse perpetuò dicebat, & Sponsum tantummodò alloquebatur his vocibus: Dōmine, auge, auge dolorem dummodò augeas, & amorem. Quàm verò suæ Rosæ precibus obsequeretur Sponsus divinus, ostendit mirabili, celeberrimaque visione, qua supra geminos arcus lucis immensæ, Christum librantem aurea lance hominum tolerantiam, suaque munera illis collata in præmium, aspexit, eundemque suum regem audivit elata voce commendantem pœnas constanter ab hominibus devoratas; & asserentem non alia, quàm crucis scala ad cœlum eniti homines posse. Tunc validissimus impetus Rosam invasit profiliendi in forum, & ærumnarum pretium celebrandi, divinæque gratiæ, cujus mirabilem pulchritudinem, & vim, qua constituit animas deiformes, apertè viderat. Hoc præparavit Rosam ad ultimos paralysis dolores, qui præmaturam ei mortem intulerunt.

CAP.